

Ścieżka Miasta / skrytka 4

Po kostki w błocie

Średniowieczna Byczyna z początku była miastem drewnianym, otoczonym wałem ziemnym z palisadą, z zabudową drewnianą, jak również szachulcową z podmurówką kamienną, czyli składającą się ze szkieletu z belek ułożonych w kratownicę z ukośnymi zastrzałami wypełnionego gliną zarobioną z sieczką lub gliną wzmocnioną plecionką. Domy kryte były zapewne trzcina lub słomą lub gontem drewnianym.

Trakty biegnące pośród zabudowy, której układ mimo wielu pożarów i przebudów Miasta pozostał w większości niezmieniony od średniowiecza - z pominięciem głównych „arterii” takich jak ulica Długa oraz Kościelna – z początku były ziemno-gliniane.

Dziś stoisz tutaj na nawierzchni utwardzonej, z której z łatwością spływa woda do studzienek kanalizacyjnych. Kilkadziesiąt centymetrów poniżej Twoich stóp jednak znajdują się odkryte przez archeologów ślady kolein wozów wyżłobione w gliniastym podłożu. Nietrudno sobie wyobrazić jak wyglądała ta ulica 600-700 lat temu podczas ulewy lub wiosennych roztopów. Wykop zlokalizowany był tutaj 51°06'47.9"N 18°12'49.8"E.

Autorką zdjęcia oraz opracowań wyników jest kierowniczka badań archeologicznych w Byczynie, dr Magdalena Przysiężna-Pizarska z Instytutu Historii Uniwersytetu Opolskiego.